



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobce: **M.B.**, narozený ..., bytem ...
zastoupený Mgr. Bc. Petrou Březinovou, advokátkou, se sídlem U
Divadla 483/4, 356 01 Sokolov, pobočka Martinská 10, 301 00
Plzeň,

proti

žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR**, se sídlem Na Poříčném
právu 376/1, 128 01 Praha 2,

v řízení o žalobě ze dne 31.10.2018 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31.8.2018 č.j.
MPSV-2018/175984-914 o přiznání nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením
označeným symbolem „ZTP/P“

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen **s.ř.s.**), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i

fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Dle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech sociální péče rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s., při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci stav ke dni 31.8.2018.

2. **Včasnou žalobou** ze dne 31.10.2018 se žalobce domáhal přezkoumání napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 31.8.2018 č.j. MPSV-2018/175984-914, jehož kopii připojil, kterým žalovaný jakožto správní orgán věcně příslušný podle § 5 odst. 2 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů (dále jen **zákon**), dle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen **správní řád** nebo **s.ř.**), zamítl jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce České republiky - krajské pobočky v Plzni (dále jen **ÚP**) ze dne 18.4.2018 č.j. 106917/18/PM, kterým bylo rozhodnuto o přiznání nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením označeným symbolem „ZTP“ ode dne 2.4.2018 trvale.
3. **V žalobě** žalobce vyjádřil nesouhlas s napadeným rozhodnutím ze dne 31.8.2018, protože dle něho správní orgány celou věc nesprávně právně posoudily a současně postupovaly v rozporu se zákonem, neboť došlo ke zkrácení jeho subjektivních práv, nebyly dodrženy základní zásady správního řízení, kdy správní orgány nepostupovaly v souladu s ust. § 2 odst. 4 a § 3 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, neboť nepřihlédly ke všemu, co vyšlo najevo, tedy i ke všemu, co uvádí účastník řízení a nevypořádaly se s jeho námitkami tak, aby byly odstraněny veškeré nejasnosti ve věci. Žalovaný nikterak nezkoumal, jakým způsobem zvládá žalobce dílčí aktivity, byť je zcela zřejmé, že žalobce téměř „nevidí a neslyší“ a jeho mobilita je dle lékařských zpráv problematická. K těmto námitkám žalobce se žalovaný vůbec nevyjádřil, přestože žalobce opakovaně uvedl, že za šera a tmy nevidí, naráží do lidí i věcí a obává se o zdraví ostatních i své. K tomuto doložil lékařskou zprávu oční lékařky MUDr. S. se závěrem, že má nárok na slepeckou hůl a je nutný vždy doprovod jeho osoby. Také doložil lékařskou zprávu z ORL MUDr. H., která uvedla, že v kombinaci sluchové a zrakové vady se žalobce neorientuje v prostoru. Dále žalobce uvedl, že si je zcela vědom, že soudu nepřísluší hodnotit lékařské posudky a přihlíží k nim jako ke každému jinému důkazu, je však nutno konstatovat, že v těchto řízeních ve své podstatě správní orgány žádný jiný důkaz neopatřují. Zpravidla nepředvolávají účastníka řízení k ústnímu jednání, nikdo účastníka řízení odborně nevyšetří ani jej nikdo fyzicky nevidí. Je však na posouzení soudu, zda je lékařský posudek komplexní, vypořádává se s námitkami žalobce a zda je řádně odůvodněn. V této souvislosti odkázal žalobce na Rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen **NSS**) č.j.: 5 Ads 46/2017 – 84. Podle žalobce jeho zdravotní postižení, kdy trpí dvěma závažnými smyslovými poruchami sluchu a zraku, které ve svém důsledku nepochybně ovlivňují jeho mobilitu (naráží do lidí a věcí) ve spoji s nedokonalou řečí a chronickým pískáním v uších, naplňuje ust. § 34 odst. 4 zákona, neboť se prokazatelně jeho zdravotní stav od posledního lékařského zkoumání zhoršil a není šance na jeho zlepšení. Žalobce rovněž uvedl, že předmětné rozhodnutí žalovaného je v rozporu s jeho legitimním očekáváním a principem právní jistoty a také došlo k nesprávnému vyhodnocení jeho zdravotního stavu, když se žalovaný nevypořádal s jeho námitkami, správní orgán neopatřoval jeho aktuální lékařskou dokumentaci, nikdo v tomto řízení jej odborně nevyšetřil ani jej fyzicky neviděl. Je tedy na

místě se domnívat, že došlo ze strany správního orgánu k nesprávnému vyhodnocení jeho zdravotního stavu. Také žalobce vyjádřil domněnku, že žalovaný nezohlednil jím doložené aktuální lékařské zprávy, které přiložil ke svému odvolání, neboť posudkový závěr, byť žalovaný tvrdí, že tyto lékařské zprávy zohlednil, z nich nikterak nevychází, ani jimi není podložen a stav žalobce, který má správní orgán za prokázaný, se nikterak nepromítá v rozhodnutí samotném. Závěrem proto navrhl, aby soud zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 31.8.2018, č.j.: MPSV-2018/175984-914 a věc vrátil k novému projednání a žalobci přiznal náhradu nákladů řízení.

4. **V odůvodnění napadeného rozhodnutí ze dne 31.8.2018 č.j. MPSV-2018/175984-914**, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí ÚP ze dne 18.4.2018, žalovaný popsal průběh řízení po podání žádosti žalobce dne 7.2.2018 o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením, kdy po vypracování posudku Okresní správou sociálního zabezpečení Plzeň-město (dále jen **OSSZ**) dne 5.4.2018 se závěrem, že jde o osobu s těžkým funkčním nebo úplným postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra, ve smyslu § 34 odst. 3 zákona, jde o zdravotní stav uvedený v odst. 2 písm. j) přílohy č. 4 k vyhlášce č. 388/2011 Sb. (o provedení některých ustanovení zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, ve znění pozdějších předpisů, dále jen **vyhláška**), platnost stanovená od 2.4.2018 trvale, rozhodl ÚP dne 18.4.2018 rozhodnutím č.j. 106917/18/PM přiznat nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP“ ode dne 2.4.2018 trvale podle ust. § 34 odst. 1 a 3, § 34a, § 34b a § 35 zákona.

Po včasné odvolání žalobce proti rozhodnutí ÚP ze dne 18.4.2018 bylo vyžádáno žalovaným jako odvolacím orgánem posouzení zdravotního stavu žalobce Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, oddělení výkonu posudkové služby Plzeň (dále jen **PK MPSV** či **komise**), která po jednání dne 20.8.2018 vypracovala posudek se stejným závěrem jako OSSZ – jde o osobu s těžkým funkčním nebo úplným postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra, ve smyslu § 34 odst. 3 zákona, nejde o osobu se zvlášť těžkým funkčním postižením nebo úplným postižením nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra, ve smyslu § 34 odst. 4 zákona; jde o zdravotní stav uvedený v odst. 2 písm. j) přílohy č. 4 k vyhlášce, nejde o zdravotní stav uvedený v odst. 3 přílohy č. 4 k vyhlášce, ani o zdravotní stav, který svým funkčním postižením odpovídá nebo je svými funkčními důsledky srovnatelný se zdravotním stavem uvedeným v odst. 3 přílohy č. 4 k vyhlášce, ani o zdravotní stav, který svým funkčním postižením odpovídá nebo je se svými funkčními důsledky srovnatelný se zdravotním stavem uvedeným v odst. 3 přílohy č. 4 k vyhlášce; tento stav existoval i k datu 2.4.2018 (doba platnosti: trvale).

V posudkovém zhodnocení PK MPSV uvedla, že z doložené zdravotní dokumentace se u žalobce jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je vrozená těžká percepční porucha sluchu bilaterálně, astigmatismus myopicus simplex, retinopatia pigmentosa oc. utq. a vertebrogenní algický syndrom. Žalobce je plně orientovaný, normálního intelektu, visus s korekcí bilaterální vidění 0,8, zachováno pouze centrální vidění, koncentrické zúžení zorného pole do 10 stupňů; sluch částečně korigován sluchadly, bez odezírání nerozumí řeči; v oblasti pohybového aparátu je bez parézy, chůze samostatná. Také bylo uvedeno, že PK MPSV se shoduje s posouzením lékařem OSSZ, zjištěné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace je na úrovni těžkého funkčního postižení a zjištěný zdravotní stav odpovídá zdravotnímu stavu uvedenému v odst. 2 písm. j) přílohy č. 4 k vyhlášce č. 388/2011 Sb.; jde o stav trvalý.

K námitkám v odvolání PK MPSV uvedla, že nebylo prokázáno omezení schopnosti pohyblivosti a orientace na úrovni zvlášť těžkého funkčního postižení, nebylo prokázáno postižení v oblasti duševních a pohybových schopností. V oblasti smyslové je prokázána celková ztráta sluchu dle Fowlera 88,3 dB, těžká vrozená percepční porucha sluchu oboustranně, ani se sluchadly bez odezírání nerozumí řeči. Jde o stav, který odpovídá zdravotnímu stavu uvedenému v odst. 2 písm. j) přílohy č. 4 k vyhlášce. V oblasti zrakové není prokázána úplná nevidomost obou očí, není prokázána praktická nevidomost obou očí, kterou se rozumí zraková ostrost s nejlepší možnou korekcí 1/60, 1/50 až světlocit se správnou světelnou projekcí nebo omezení zorného pole do 5 stupňů kolem centrální fixace. Jde o přesně definovaný stav, který je uvedený v odst. 3 písm. j) přílohy č. 4 k vyhlášce. Nejedná se ani o kombinované těžké postižení sluchu a zraku, kdy v oblasti zraku se jedná o oboustrannou těžkou ztrátu zraku se zrakovou ostroostí s korekcí, kdy maximum je menší než 3/60, minimum je lepší než 1/60. U žalobce je visus s korekcí na pravém i levém oku 0,7. Zjištěné kombinované postižení sluchu a zraku však odpovídá rovněž podstatnému omezení schopnosti pohyblivosti a orientace na úrovni těžkého funkčního postižení, splňuje i podmínky uvedené v odst. 2 písm. k) přílohy č. 4 k vyhlášce. Dále PK MPSV konstatovala, že do 31.12.2013 bylo uznání průkazu osoby se zdravotním postižením upraveno v zákoně č. 329/2011 Sb. a v zákoně č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů a dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav byl posuzován podle kritérií platných pro omezení funkčních schopností nutných pro zvládání základních životních potřeb. U žalobce byla při posouzení na OSSZ dne 23.5.2013 zohledněna základní životní potřeba orientace. Od 1.1.2014 jsou zdravotní stavy podstatně omezující schopnosti pohyblivosti a orientace uvedeny v příloze č. 4 k vyhlášce, proto zdravotní stav byl hodnocen na základě kritérií platných při současné zákonné úpravě. Závěrem bylo uvedeno, že odvolací orgán, tj. žalovaný, shromáždil podklady, které jsou podle jeho názoru dostatečné pro zjištění skutkového stavu věci, a z provedených důkazů lze mít za prokázané, že bylo provedeno posudkové zhodnocení podle posudkově medicínských kritérií stanovených právními předpisy a ve vztahu k předmětu řízení. Vypracovaný posudek se vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi a námitkami uvedenými v odvolání a lékařské zprávy doložené k odvolání byly podkladem při vypracování posudku. Posudkový závěr pro účely odvolacího řízení ze dne 20.8.2018 jako stěžejní důkaz považuje za úplný, objektivní a přesvědčivý. Odvolací orgán přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy, jeho správnost přezkoumal v rozsahu námitek uvedených v odvolání a dospěl k závěru, že rozhodnutí nebylo vydáno v rozporu s právními předpisy, proto odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

5. **Ve vyjádření k žalobě** žalovaný dne 4.12.2018 závěrem navrhl zamítnutí žaloby v plném rozsahu dle § 78 odst. 7 s.ř.s., souhlasil s rozhodnutím ve věci bez nařízení jednání a popsal průběh řízení. Dále zdůraznil, že hodnotil posudek PK MPSV jako každý jiný důkaz z hlediska jeho úplnosti a přesvědčivosti, nebyly v něm zjištěny žádné nesrovnalosti, komise byla věcně příslušná a usnášení schopná a zpracovala posudek v řádném složení za účasti odborného posudkového lékaře a lékaře z oboru otorinolaryngologie. Byly shromážděny podklady, které byly dle jeho názoru dostatečné pro zjištění skutkového stavu věci, a z provedených důkazů lze mít za prokázané, že bylo provedeno posudkové zhodnocení podle posudkově medicínských kritérií stanovených právními předpisy a ve vztahu k předmětu řízení. Vypracovaný posudek se vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi a námitkami uvedenými v odvolání, doložené lékařské zprávy byly posudkově

zhodnoceny a posudkový závěr pro účely odvolacího řízení ze dne 20.8.2018 považoval žalovaný za úplný, objektivní a přesvědčivý. S odkazem na závěr PK MPSV žalovaný uvedl, že v posudku PK MPSV byly uvedeny stavy, které by odůvodňovaly nárok na průkaz označený symbolem ZTP/P, doložené lékařské zprávy od MUDr. S. a MUDr. H. byly posudkově zhodnoceny a byly uvedeny i zákonné důvody ohledně přiznaného průkazu ZTP/P v roce 2013 žalobci. K uvedenému rozsudku NSS č.j. 5 Ads 46/2017-84 ze dne 31.1.2018 žalovaný uvedl, že hodnotil medicínské závěry z hlediska jejich jednoznačnosti, určitosti, úplnosti a přesvědčivosti. Na základě provedených důkazů vydal žalovaný dne 31.8.2018 napadené rozhodnutí, které nabylo právní moci dne 3.9.2018. (Vyjádření bylo následně doručeno straně žalobce.)

6. Z obsahu **správního spisu** zaslaného soudu žalovaným v této věci vyplývá, že odpovídá skutečnostem uvedeným v napadeném rozhodnutí i ve vyjádření žalovaného. Ve spisu (část písemností ÚP) je založena žádost žalobce ze dne 7.2.2018 o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením a také posudek OSSZ ze dne 5.4.2018, v němž je uveden shora citovaný posudkový závěr mimo jiné s tím, že jde o zdravotní stav uvedený v odst. 2 písm. j) přílohy č. 4 k vyhlášce ve znění platném od 1.1.2014. Rozhodnutí ÚP ze dne 18.4.2018 vydané po doručení posudku OSSZ bylo žalobci doručeno den 23.4.2018 dle založené doručky a dne 30.4.2018 bylo ÚP doručeno odvolání žalobce ze dne 26.4.2018, v němž vyjádřil nesouhlas s rozhodnutím ÚP ze dne 18.4.2018 mimo jiné s tím, že nedokáže pochopit, z jakého důvodu byl doporučen posudkovým lékařem průkaz ZTP a nikoliv ZTP/P, který již měl přidělen v roce 2013, což se jeví zcela nelogickým a v rozporu s jeho legitimním očekáváním, když jeho zdravotní stav se prokazatelně od posledního zkoumání zhoršil a dle ošetřujících lékařů neexistuje možnost zlepšení.

Založena je i kopie posudku OSSZ ze dne 3.6.2013, na jehož základě byl přiznán průkaz ZTP/P od 1.4.2013 do 1.4.2018, protože se jednalo o osobu, která nebyla schopna zvládat tři základní životní potřeby (orientace, komunikace a osobní aktivity) a šlo o osobu starší 18 let věku, která se podle § 8 odst. 2 písm. a) zákona č. 108/2006 Sb. v platném znění, považovala za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I. (lehká závislost).

Také je založen posudek PK MPSV ze dne 20.8.2018, jehož závěr je výše citován v odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaného a z jeho obsahu mimo jiné vyplývá, že byly posudkově zhodnoceny i lékařské zprávy připojené k odvolání ze dne 26.4.2018 od MUDr. S. (oční) a MUDr. H. (ORL). V závěru uvedeného posudku zdůraznila PK MPSV, že do 31.12.2013 bylo uznání průkazu osoby se zdravotním postižením upraveno v zákoně č. 329/2011 Sb. a č. 108/2006 Sb., kdy dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav byl posuzován podle kritérií platných pro omezení funkčních schopností nutných pro zvládání základních životních potřeb a u žalobce byla při posouzení na OSSZ dne 23.5.2013 zohledněna základní životní potřeba orientace; od 1.1.2014 jsou zdravotní stavy podstatně omezující schopnosti pohyblivosti a orientace uvedeny v příloze č. 4 k vyhlášce, proto zdravotní stav byl hodnocen na základě kritérií platných při současné zákonné úpravě (dle Protokolu o jednání byla žalobci dne 15.8.2018 zaslána informace ve věci posuzování zdravotního stavu PK MPSV).

Žalobce byl písemně vyrozuměn o právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí (doručeno dne 22.8.2018). Napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 31.8.2018 bylo žalobci dle doručky doručeno dne 3.9.2018.

7. Podáním ze **dne 7.1.2019 žalobce** souhlasil s rozhodnutím ve věci samé bez jednání, specifikoval náhradu nákladů řízení a vyjádřil, že dle něho se žalovaný nevyjadřuje

k žalobě, ale pouze shrnuje dosavadní průběh řízení.

8. Soud ve věci rozhodl dle **§ 51 odst. 1 s.ř.s.** bez nařízení jednání, když s tímto postupem žalobce i žalovaný výslovně souhlasili.
9. V **§ 2 odst. 4 správního řádu** je stanoveno, že správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.
10. Podle **§ 3 správního řádu** postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s dalšími základními zásadami správního řízení.
11. Správní orgány jsou v souladu s **§ 68 odst. 3 správního řádu** povinny v odůvodnění rozhodnutí uvést důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se řídily při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se vypořádaly s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.
12. Podle **§ 34 odst. 1 zákona** nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením má osoba starší 1 roku s tělesným, smyslovým nebo duševním postižením charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, které podstatně omezuje její schopnost pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. (Podle **§ 9 odst. 3 zákona** se za dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pro účely tohoto zákona považuje nepříznivý zdravotní stav, který podle poznatků lékařské vědy trvá nebo má trvat déle než 1 rok.)
13. Dle **§ 34 odst. 3 zákona** nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP“ (průkaz ZTP) má osoba s těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Těžkým funkčním postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna samostatné pohyblivosti v domácím prostředí a v exteriéru je schopna chůze se značnými obtížemi a jen na krátké vzdálenosti. Těžkým funkčním postižením orientace se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna spolehlivé orientace v domácím prostředí a v exteriéru má značné obtíže.
14. Podle **§ 34 odst. 4 zákona** nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP/P“ (průkaz ZTP/P) má osoba se zvlášť těžkým funkčním postižením nebo úplným postižením pohyblivosti nebo orientace s potřebou průvodce, včetně osob s poruchou autistického spektra. Zvlášť těžkým funkčním postižením pohyblivosti a úplným postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna chůze v domácím prostředí se značnými obtížemi, popřípadě není schopna chůze, v exteriéru není schopna samostatné chůze a pohyb je možný zpravidla jen na invalidním vozíku. Zvlášť těžkým funkčním postižením orientace a úplným postižením orientace se rozumí stav, kdy osoba při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu není schopna samostatné orientace v exteriéru.
15. Dle **§ 34b odst. 1 písm. a) – c) a odst. 2 a 5 zákona** při posuzování schopnosti pohyblivosti a orientace pro účely přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením se hodnotí
 - a) zdravotní stav a funkční schopnosti fyzické osoby,
 - b) zda jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav,

c) zda jde o podstatné omezení schopnosti pohyblivosti nebo orientace a závažnost funkčního postižení.

(odst. 2) Prováděcí právní předpis stanoví, které zdravotní stavy lze považovat za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace.

(odst. 5) Při hodnocení závažnosti funkčního postižení pohyblivosti a orientace pro účely nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením se vychází z poruchy funkčních schopností s nejvýznamnějším dopadem na schopnost pohyblivosti nebo orientace.

16. Zdravotní stavy, které lze považovat za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace pro účely přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením, stanoví příloha č. 4 k vyhlášce č. 388/2011 Sb., o provedení některých ustanovení zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **příloha č. 4 k vyhlášce**).
17. Dle **§ 2b) vyhlášky** zdravotní stavy, které lze považovat za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace pro účely přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením, jsou uvedeny v příloze č. 4 k vyhlášce a v ní je uvedeno následující:
 1. Za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace na úrovni středně těžkého funkčního postižení pohyblivosti a orientace lze považovat tyto zdravotní stavy (písm. a - k):
 2. Za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace na úrovni těžkého funkčního postižení pohyblivosti a orientace lze považovat tyto zdravotní stavy (písm. a - n):

písm. j) celková ztráta sluchu podle Fowlera 85% a více s neschopností slyšet zvuky a rozumět řeči i přes nejlepší korekci (oboustranná praktická nebo úplná hluchota) u osoby starší 18 let věku,

písm. k) kombinované postižení sluchu a zraku (hluchoslepota) funkčně v rozsahu oboustranné středně těžké nedoslýchavosti, kterou se rozumí ztráta sluchu podle Fowlera 40 až 65%, a oboustranné silné slabozrakosti, kterou se rozumí zraková ostrost s nejlepší možnou korekcí na lepším oku, kdy maximum je menší než 6/60 a minimum rovné nebo lepší než 3/60, nebo oboustranné koncentrické zúžení zorného pole v rozsahu 30 až 10 stupňů, i když centrální ostrost není postižena,
 3. Za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace na úrovni zvlášť těžkého funkčního postižení nebo úplného postižení pohyblivosti a orientace lze považovat tyto zdravotní stavy (písm. a - n).
18. Žalobce se v této věci podanou žalobou domáhal zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného z důvodů v ní uvedených. Soud pak shledal z níže uvedených důvodů, že napadené rozhodnutí ze dne 31.8.2018 nesplňuje podmínky pro jeho zrušení, jelikož skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, nevyžaduje zásadní doplnění, žalovaný se vypořádal na podkladě posudku PK MPSV se všemi námitkami žalobce v potřebném rozsahu, přičemž žádnou z nich neuznal důvodnou.
19. Rozhodující správní orgán může dospět k závěru, zda důkazy jsou přesvědčivé a úplné jen tehdy, jestliže se PK MPSV vypořádá se všemi rozhodujícími skutečnostmi, zejména s těmi, které namítá účastník, o jehož žádost se jedná. Posudek o zdravotním stavu musí obsahovat nezbytné náležitosti, resp. náležitosti odůvodnění posudkového závěru musí být takové, aby byla splněna zásada skutkového zjištění věci a jeho závěr byl přesvědčivý a srozumitelný pro účastníka i správní orgán a ze všech těchto hledisek, je rozhodující správní orgán povinen při posuzování věci posudek PK MPSV vyhodnotit. Zdejší soud proto na základě všech zjištěných skutečností i s přihlédnutím k výše uvedenému rozsudku

NSS č.j. 5 Ads 46/2017-84 ze dne 31.1.2018 dospěl k závěru, že v této věci posudek PK MPSV v testu úplnosti, objektivnosti, přesvědčivosti i správnosti, plně obstál, když výsledek posudkového hodnocení je srozumitelný pro rozhodovací správní orgán i pro žalobce, byť ten s ním nesouhlasí. Nebylo tedy shledáno nesprávné vyhodnocení zdravotního stavu žalobce, když lékař OSSZ i PK MPSV vycházeli, jak jsou oprávněni, z předložených lékařských zpráv vyhotovených odbornými ošetřujícími lékaři žalobce, přičemž měli k dispozici i příslušný posudkový spis vedený ohledně žalobce na OSSZ obsahující veškerá posouzení jeho zdravotního stavu posudkovými lékaři. V této věci PK MPSV hodnotila zdravotní stav žalobce i k datu 2.4.2018 a jelikož důkazní břemeno spočívá na žalobci, záleželo pouze na něm, zda předloží v rámci správního řízení další lékařské zprávy k posudkovému zhodnocení či nikoli, proto nebylo povinností komise opatřovat aktuální lékařskou dokumentaci, jak se domnívá žalobce.

20. Soud konstatuje, že žalovaný rozhodl na základě posudku, v němž komise posoudila zdravotní stav žalobce v této věci dle jí známých lékařských zpráv, tj. doložených, ale i připojených k odvolání, jak je zřejmé z posudku této komise, byť žalobce má jiný názor, jak je zřejmé z žaloby.
21. Dle zjištění soudu je napadené rozhodnutí žalovaného plně v souladu s výše citovaným § 2 odst. 4 i § 3 správního řádu, rovněž tak v souladu s § 68 správního řádu (náležitosti rozhodnutí), kdy v odst. 3 je stanoveno, že v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí, což bylo ze strany žalovaného splněno. Žalobce neprokázal, že splňuje podmínky pro přiznání průkazu označeného „ZTP/P“ dle § 34 odst. 4 zákona, neboť i dle stěžejního důkazu, jímž je v tomto řízení posudek PK MPSV, je osobou s těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, která má nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP“ dle § 34 odst. 3 zákona. PK MPSV se vyjádřila v posudku ze dne 20.8.2018 k námitkám žalobce uvedeným v odvolání proti rozhodnutí ÚP ze dne 18.4.2018, avšak žádnou z nich neshledala důvodnou a zdůraznila, že od 1.1.2014 jsou platná jiná posudková kritéria, než která byla platná v roce 2013, kdy byl žalobci přiznán průkaz označený symbolem „ZTP/P“. Žalobcem žádaný průkaz ZTP/P mu nebyl přiznán tedy nikoli proto, že by došlo ke zlepšení jeho zdravotního stavu od roku 2013, kdy mu byl přiznán, ale z důvodu změny příslušného zákonného předpisu a tedy i posudkových kritérií, dle nichž je zdravotní stav v této oblasti od 1.1.2014 posuzován. Na této skutečnosti nic nemění ani žalobcem namítané legitimní očekávání a princip právní jistoty. Pokud dojde ke zhoršení zdravotního stavu, žalobce má kdykoli možnost žádat o změnu průkazu ZTP na ZTP/P.
22. Žalobce také měl možnost se k samotnému posudku komise a případné absenci některých podkladů vyjádřit ještě před vydáním rozhodnutí žalovaného, této možnosti však nevyužil, ačkoliv o ní byl řádně poučen žalovaným písemně.
23. Ze všech těchto důvodů dospěl zdejší soud k závěru, že žaloba žalobce ze dne 31.10.2018 není důvodná, když se žalovaný vypořádal dostatečným způsobem na základě posudku PK MPSV s jeho námitkami proti předcházejícímu rozhodnutí ÚP, ani nepostupoval v rozporu se zákonem, naopak rozhodl v souladu se zákonem. Soud neshledal žádný důvod ke zrušení napadeného rozhodnutí, neboť napadené rozhodnutí je přezkoumatelné,

obsahuje všechny potřebné náležitosti, žalovaný rozhodl v souladu s platnou právní úpravou, i když je žalobce nadále jiného názoru. Neznaменá totiž, že rozhodnutí správního orgánu je nesprávné, není-li v souladu s požadavky či názory žalobce. Soud proto žalobu žalobce zamítl ve smyslu § 78 odst. 7 s.ř.s., v němž je uvedeno, že soud zamítne žalobu, není-li důvodná (**výrok I. rozsudku**). Soud se omlouvá za délku řízení způsobenou objektivními skutečnostmi.

24. Žalobce ve věci neměl úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (**výrok II. rozsudku**).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

Plzeň 30. října 2019

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně